Dosarul nr.2-2087/25
2-25017865-12-2-11022025-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Cimpoi

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Costin împotriva lui Maria Graur, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces.

La data de 06 februarie 2025, reclamanta Natalia Costin, s-a adresat la Judecătoria Chişinău, sediul Centru împotriva pîrîtei Maria Graur, cu cerere de chemare în judecată privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a consemnat că, la data de 10 noiembrie 2023, în jurul orelor 16:30, pe teritoriul domiciliului subsemnatei Costin Natalia, a pătruns vecinul ***** cu scopul de a o înjura și blama pe subsemnata din motivul ca cea din urma le-ar fi taiat crengi de la un copac situat la periferiile hotarului dintre ei, doar că subsemnata le-ar fi arătat documentul de la cadastru în care clar se arata că e teritoriul ei, și de asemenea teritoriul pe care urmeaza sa aiba loc „faptele prevăzute de legea penala” tot e în posesia sa, cei din urma conștientizând aceste lucruri. Doar că ulterior urmeaza să apară tot în acel loc cu scopul de a o intimida și mai tare iarași pe domiciliul ei, pârâtele cauzei date și anume: *****, *****, Graur Maria și *****, toate fiind afiliate între ele. Respectiv, subsemnata Costin Natalia s-a simtit în pericol și a scos telefonul să înregistreze deoarece la adresa ei se aruncau cuvinte jignitoare și se simțea vădit sub presiune. Doar că mai departe, *****, i-a smuls telefonul din mîina și la aruncat izbindu-l de peretele casei, iar în continuare toate cele patru au început a o lovi și trage de păr, aplicîndu-i lovituri directe vatămătoare în zona capului, culcînd-o la pămînt și continuând să-i cauzeze leziuni corporale, victima nu a fost în stare să reproșeze sau sa le facă față fiind numeric inferioara, și doar abia când cele din urma i-au dat drumul, deoarece a sosit mama acestora care le-a luat acasa, a sunat la 112. Abia după venirea poliției s-a simțit în siguranță, cu toate că agresoarele continuau și în prezența poliției să o jignească direct și sa submine autoritatea poliției precum „ că ele ar avea mai multă influență și o să se închidă repede dosarul”. După, victima a mers la IMSP iar în urma verificărilor , s-a constat că examenul medical indică grave forme de afecțiune și tulburări precum : SINDROM CEFALALGIC, CONTUZIE ESUT MOI REGIUNEA

PAREITAL PE DREAPTA, STARE ACUTA LA STRES, ALTE SINDROAME PRECIZATE DE ALGIE CEFALICA (G448).

Solicită reclamanta, admiterea acțiunii conform legislației procedurale civile cu angajarea răspunderii civile a contravenientei la repararea prejudiciului patrimonial cauzate prin contravenție(tratamentul medical 463 lei prescripția neurologului 592 lei, diagnostica telefonului mobil 400 lei, reparația telefonului mobil 960 dolari (sau echivalent 17 000 lei) pierderile la salariu în suma de 8 273 lei și zilele medicale restante 822 lei; Repararea prejudiciului moral în cuantum de 30 000 lei; Obligarea la plata cheltuielilor de judecata în sumă de 10 000 lei.

Prin urmare, ulterior, reclamanta prin intermediul avocatului Marcel Tetelea, a înaintat cerere concretizată, cu același text din acțiunea înaintată de bază, însă solicitînd admiterea acțiunii conform legislației procedurale civile şi încasarea prejudiciului material cauzate prin contravenție (medicamente în valoare de 463,15 lei, 592 lei, pierderile la salariu în suma de 1 975,5 lei și zilele medicale restante 822,70 lei repararea prejudiciului moral de autorul contravenției în cuantum de 30 000 lei cu obligarea la plata cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică calificată în sumă de 10 000 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

În ședință de judecată reclamanta Natalia Costin și reprezentantul acesteia, avocatul Marcel Tetelea, au solicitat admiterea integrală a acțiunii.

Pârâta Maria Graur, în ședința de judecată, fiind citată public, prin intermediul ziarului, nu s-a prezentat.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din următoarele circumstanţe de drept şi de fapt.

În baza art. 118 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de Procedură Civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

În accedere cu art. 239 din Codul de Procedură Civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 239 din Codul de Procedură Civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) din Codul de Procedură Civilă, la

deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din textul normei art. 383 alin. (2) din Codul Contravențional, victima, reprezentantul ei, martorul, specialistul, expertul, interpretul, traducătorul, apărătorul (avocatul) au dreptul la repararea prejudiciului şi a cheltuielilor suportate în procesul contravenţional în ordinea procedurii civile, cu excepţia cazurilor cînd nu există divergenţe asupra întinderii acestora.

În acord cu art. 2036 din Codul Civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În concordanță cu art. 2037 din Codul Civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

După cum rezultă din înscrisurile anexate la dosar prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 27.11.2023, încheiat de Inspectoratului de Poliție Buiucani, Graur Maria a fost sancționată în baza art. 78 alin. (1) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalent cu 750 lei.

Potrivit învinuirii formulate, la data de 10.11.2023, ora 17:00, Graur Maria, a apucat-o de păr pe cet. Costin Natalia, pricinuindu-i vătămare neînsemnată a integrității corporale conform Raportului de constatare.

La 12 decembrie 2023, prin intermediul Inspectoratului de Poliție Buiucani, Graur Maria, a depus contestație asupra procesului-verbal menționat, prin care i-a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 27.11.202

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 martie 2024, instanța a respins contestația depusă de Graur Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și deciziei de sancționare din 27.11.2023, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani, în baza art. 78 alin. (1) din Codul Contravențional, ca fiind una neîntemeiată.

Din textul art. 45 alin. (1) din Codul Contravențional, reiese că, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală

măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

Potrivit art. 9 alin. (2) lit. f) din Codul Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform art. 15 alin. (1) din Codul Civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) lit. g) din Codul Civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

În baza art. 19 alin.(3) din Codul Civil, se indică că, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Din conținutul art. 21 din Codul Civil, reiese că, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sânt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat şi din caracterul consecințelor acestei încălcări.

Din textul art. 2037 din același cod reiese că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

În aceste circumstanțe se constată că, Natalia Costin beneficiază de dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral cauzat prin vătămarea integrității corporale de la pârâta Maria Graur.

Prin prisma normelor citate supra, instanța de judecată statuează că, componența delictului civil include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăţie, adică va repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.

În speță, circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată, impută pârâtului fapta ilicită, decurgând tocmai din acțiunea de lovire și tragere de păr a reclamantului, soldată cu cauzarea de vătămare corporală neînsemnată, pârâtul fiind tras la răspundere contravențională.

Având în vedere situația factologică constatată, instanța conchide că, în speță, sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii civile delictuale, în condițiile în care fapta ilicită a pârâtului a fost constatată în baza procesului-verbal cu privire la contravenție, iar prejudiciul

constă în rezultatul, efectul negativ suferit ca urmare a faptei ilicite a pârâtului, exprimată prin lovire și tragere de păr reclamantului, soldată cu cauzarea de vătămare corporală neînsemnată, precum și suferințele psihice suportate ca urmare.

Instanța de judecată este de acord cu reclamantul că, fapta ilicită a pârâtului, exprimată prin lovire și tragere de păr reclamantului, soldată cu cauzarea de vătămare corporală neînsemnată, a avut un impact la nivel psihologic, a cauzat o stare de disconfort emoțional, pe cale de consecință, instanța de judecată constată că reclamantului i s-a cauzat un prejudiciu moral ca urmare a încălcării unui drept personal nepatrimonial.

Instanța de judecată opinează că, daunele morale au în vedere despăgubirile care se acordă pentru a compensa diferite tipuri de traume psihice, afective și psihice cauzate prin fapte ilicite.

Instanța de judecată accentuează că, în absenţa unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale, acestea se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant și familia sa, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională şi socială. În acest sens este de reţinut că CEDO în jurisprudenţa sa a subliniat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii aduse acestora. Câtă vreme nu există o soluție legislativă, instanțele sunt abilitate a aprecia în echitate cu privire la aceste despăgubiri, pe baza unor criterii stabilite în jurisprudența internă şi a Curţii Europene, analizând împrejurările concrete şi urmările faptei prejudiciabile, ținând cont, totodată, de necesitatea păstrării unui echilibru între scopul urmărit, acela de compensație echitabilă pentru gravitatea suferinței generate de atingerea adusă dreptului la viață intimă, familială şi privată.

În cauza dedusă judecății, reclamantul a susținut că, fapta pârâtului i-a cauzat suferințe, însă nu a demonstrat instanței intensitatea şi gravitatea atingerii valorilor morale, or nu a prezentat în acest ultim sens careva concluzie/raport al psihologului, în care să se indice expres intensitatea suferințelor psiho-emoționale. La fel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de judecată reține cu certitudine disconfortul psihologic trăit de reclamant, ca o consecință a faptului că i s-a cauzat o vătămare corporală, prin urmare, instanța va reține ca întemeiate alegațiile reclamantului referitor la faptul că a avut de suferit moral.

Din această perspectivă, este de precizat că, în cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real şi efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale, pentru care raționamente, instanța de judecată a statuat că despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul moral suportat în cuantum de 3 000 lei este una echitabilă și care asigură un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului, iar suma de 30 000 lei, fiind apreciată ca una exagerată.

În împrejurările de fapt ale speței, instanța de judecată reține existența raportului de cauzalitate între fapta ilicită a pârâtului şi prejudiciul moral suferit de către reclamant, precum și vinovăția pârâtului.

În concluzie, instanța de judecată constată cu certitudine întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii delictuale, care urmează a fi imputată autorului faptei ilicite, pîrîtei

Maria Graur, ultima fiind obligat să despăgubească reclamantul pentru prejudiciul moral în cuantum de 3 000 lei.

Conform art. 2022 din Codul Civil, Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii. (2) În cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății ori al decesului, nu se va lua în cont predispoziția persoanei vătămate la un anumit tip de vătămare sau la o anumită mărime a vătămării. (3) În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane și s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puțin una din acele întîmplări.

Potrivit art. 2025 din Codul Civil repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. (2) În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ținut. (3) Despăgubirea se stabilește sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestații periodice. În cazul în care se stabilește o despăgubire sub forma prestației periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanții. (4) Persoana vătămată nu este ținută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului. (5) În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat. (6) Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art. 942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații.

Totodată în accepțiunea art. 2028 din Codul Civil, În caz de vătămare a integrităţii corporale sau de altă vătămare a sănătăţii, autorul prejudiciului are obligaţia să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacităţii de muncă, precum şi cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătăţii – de tratament, de alimentaţie suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc. (2) Determinarea salariului sau venitului ratat din cauza vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii se efectuează conform art. 2029 și 2030. (3) La determinarea salariului sau venitului ratat nu se iau în considerare pensia de dizabilitate, stabilită persoanei vătămate în legătură cu vătămarea integrităţii corporale sau cu o altă vătămare a sănătăţii şi nici alte indemnizaţii sau sume, plătite pe linia asigurărilor sociale de stat. (4) Volumul despăgubirilor ce se cuvin, în conformitate cu prezentul articol, cu art. 2029 și 2030, persoanei vătămate poate fi mărit prin lege sau contract. (5) Răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății i se aplică dispozițiile legale privind răspunderea extracontractuală, chiar dacă prejudiciul a fost cauzat cu ocazia executării unei obligații contractuale. Cu toate acestea, persoana vătămată poate invoca

stipulațiile contractului dacă acestea îi sînt mai favorabile decît dispozițiile privind răspunderea extracontractuală.

Conform art. 2029 din Codul Civil, Despăgubirea pentru salariul sau venitul ratat se stabilește pe baza venitului mediu lunar net din muncă sau altă activitate a persoanei vătămate din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținîndu-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească. (2) Cu toate acestea, dacă persoana vătămată face dovada posibilității obținerii unui salariu sau venit mai mare în baza unui contract încheiat în ultimul an, iar acesta nu a fost pus în executare, se va ține seama în determinarea despăgubirii de aceste venituri. (3) Dacă persoana vătămată nu avea o calificare profesională și nici nu era în curs să o primească, despăgubirea va fi egală cu suma brută a salariului minim pe țară stabilit de Guvern.

La caz, se reține cu certitudine necesitatea adjudecării unui prejudiciului material în beneficiul reclamantei, însă nu în cuantumul solicitat.

În acest sens cererea este întemeiată parțial fiind raportată la acele probe care confirmă întinderea acestui prejudiciu și anume din bonul de plată din 17.02.2024, în sumă de 98,68 lei (f.d. 7), bonul de plată din 11.11.2023, în sumă de 463,15 lei (f.d. 10), cât și copia contractului de asistență juridică din 13.12.2023 (f.d. 16-17), potrivit căruia serviciile avocatului au fost stabilite în suma de 2000 lei, astfel încasarea acestor sume este justificat. În consecință, instanța apreciază că, pîrîta se obligă la plata sumei de 2561,83 lei în beneficiul reclamantei cu titlu de prejudiciu material.

La fel instanța, va încasa de la Maria Graur în beneficiul reclamantei Natalia Costin, suma de 200 (două sute lei) lei achitată de reclamantă cu titlu de taxă de timbru la depunerea acțiunii.

Prin urmare, în rest acțiunea reclamantei instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată or aceasta nu a prezentat instanței de judecată careva probe concludente, pertinente și utile dealtfel reclamanta nu a prezentat instanței de judecată acte/probe care să confirme faptul că aceasta este angajată oficial în câmpul muncii, primește un salariu și că a avut careva pierderi salariale care ar reprezenta un eventual prejudiciu cauzat de către pârâtă.

În final instanța notează că, în conformitate cu art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul de Procedură Civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc reclamanţii în acţiunile de reparaţie a prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces.

Conform normei art. 98 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare având în vedere faptul că reclamanta a fost scutită de drept de achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, instanța de judecată urmează a dispune încasarea taxei de stat de 400 lei în beneficiul statului din contul pârâtei Maria Graur.

În conformitate cu art.art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Costin împotriva lui Maria Graur, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Maria Graur (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul lui Natalia Costin (a.n. ***** IDNP *****) suma de 2561,83 (două mii cinci sute șaizeci și unu lei și optzeci și trei bani) lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3000 (trei mii) de lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 200 (două sute lei) lei achitată de reclamantă cu titlu de taxă de timbru la depunerea acțiunii

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Maria Graur (a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 400 (patru sute lei) lei, neachitată prin efectul legii la înaintarea prezentei acțiuni.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**